

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1106: Còn Người Nào Có Thể Tín Tâm Chẳng Nghịch, Chính Là Gánh Vác Như Lai, Tăng Phước Diệt Tội, Sẽ Đạt Được Bồ Đề

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 097)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Còn người nào có thể tín tâm chẳng nghịch, chính là gánh vác Như Lai, tăng phước diệt tội, sẽ đạt được Bồ Đề.】

Câu nói mâu chốt trong đoạn này, chính là bốn chữ “tín tâm bất nghịch” (tín tâm chẳng nghịch). Nếu thực sự làm được bốn chữ này, niệm Phật vắng sanh tuyệt đối là Thượng phẩm Thượng sanh. “Tín tâm bất nghịch”, phần trước đã giảng qua, là thật sự hiểu rõ thông đạt, đã khẳng định rồi, thì không tu theo lý luận này là không được, như thế mới gọi là tín tâm bất nghịch. Tuyệt đối không thể làm trái, nhất định phải y giáo phụng hành, như thế mới gọi là tín tâm bất nghịch. Thành tựu của “tín tâm bất nghịch”, chính là ba câu dưới đây:

Điều thứ nhất là “gánh vác Như Lai”, gánh vác Như Lai chính là tiếp nối huệ mạng chư Phật, hoằng pháp lợi sanh. Nói như vậy, có phải là chúng ta đều phải đi giảng kinh thuyết pháp hay chẳng? Chư vị phải biết rằng, giảng kinh thuyết pháp là một phương tiện để tiếp nối huệ mạng chư Phật, hoằng pháp lợi sanh; phương tiện, phương pháp thì rất nhiều, vô lượng vô biên, đây chỉ là một trong số đó. Tôi không dùng phương pháp này cũng được, dùng phương thức khác cũng được. Phương thức khác là gì? Đó là ngay trong đời sống của tôi, ngay trong công việc của tôi, ngay trong việc xử sự đãi nhân tiếp vật của tôi, tôi đều thực hành ra để cho mọi người xem.

Ở phần mở đầu của bộ kinh này, mỗi ngày Thích Ca Mâu Ni Phật đều đi vào đại thành Xá Vệ để khát thực, đắp y ôm bát, đó chính là Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật, đó chính là tiếp nối huệ mạng chư Phật, hoằng pháp lợi sanh, Ngài đã làm được ngay trong đời sống hằng ngày. Chúng ta phải hiểu ý nghĩa này, đây cũng là điều mà trong kinh luôn luôn nhắc nhở các đồng tu: Chúng ta phải

làm tấm gương tốt cho tất cả chúng sanh; chư Phật, Bồ Tát là thị hiện làm kiểu mẫu cho chúng sanh chúng ta, làm ra tấm gương tốt lành nhất.

Chúng ta học Phật chính là học những điều này: tư tưởng của chúng ta, đời sống của chúng ta, ngôn hạnh của chúng ta, có thể nào làm tấm gương tốt nhất, làm mô phạm tốt nhất cho tất cả chúng sanh hay không, đây mới là thực sự tiếp nối huệ mạng chư Phật, hoằng pháp lợi sanh. Gia đình của chúng ta là tấm gương tốt cho tất cả các gia đình khác, khiến cho các gia đình khác đều tán thán bạn, hướng về bạn mà học tập; trong công việc bạn là tấm gương tốt cho mọi công việc, sự nghiệp của bạn là tấm gương tốt cho mọi sự nghiệp, đây chính là một học nhân thọ trì “Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật”.

Trong kinh thường giảng “thọ trì đọc tụng, vì người diễn thuyết”, “diễn” là biểu diễn, “thuyết” (nói) chính là giảng kinh thuyết pháp, “diễn” là phải làm được ở ngay trong đời sống, biểu diễn ra cho người khác xem. Thích Ca Mâu Ni Phật đi vào đại thành Xá Vệ, đắp y ôm bát, đó chính là “diễn”. Tôn giả Tu Bồ Đề vừa hỏi, Phật liền nói; phía trước là “diễn”, phía sau là “nói”, chẳng phải là chỉ nói mà không diễn, Ngài thật sự làm ra để cho chúng ta xem. Phật làm những gì? Tổng kết lại bằng một câu, chính là: “Ứng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm” (Nên không trụ vào đâu, mà sanh tâm ấy); tâm địa thanh tịnh, bình đẳng, từ bi, đây chính là sự hiển lộ của “vô trụ”. “Sanh tâm”, là mỗi ngày công việc cứ chiếu theo đó mà làm, làm một cách vô cùng nghiêm túc; mặc áo, thì áo mặc hết sức chỉnh tề; đi khất thực, bình bát bung trên tay rất mực đoan trang khuôn phép, khiến cho người ta vừa nhìn thấy liền sanh khởi tâm cung kính. Có “diễn” có “nói”, như vậy mới có thể gánh vác sự nghiệp Như Lai.

Tăng phước diệt tội, đó là cái lý đương nhiên. Chiếu theo bộ kinh điển này mà tu học, bạn ở ngay trong đó mà tu phước, bồi phước, phước bồi đắp càng nhiều, tội chướng càng ngày càng ít đi, đây chính là hiện tượng diệt tội. Đương đắc Bồ Đề (sẽ đạt được Bồ Đề), đó là quả báo về sau. Quả báo hiện tiền, lợi ích mà bạn nhận được chính là tăng phước diệt tội; lợi ích có được trong tương lai là đắc A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề (Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác), cũng chính là chứng quả mà phần trước đã giảng, chứng đắc Pháp thân, đắc Bồ Đề.